

at trænge frem til Forstaaelsen af disse fjerne Tidsrum er maaske ogsaa større end ved nogen anden Del af Historien. Gennem Tallqvists og Charpentiers Arbejde er der nu paa et nordisk Sprog fremkommet et Værk, der giver den orientalistiske Forsknings sidste Resultater paa Historiens Omraade, og som forhaabentlig bidrager sit til at sprede Kendskab til Orientens Oldhistorie indenfor Skandinavien.

Otto Koefoed Petersen.

Som en Fortsættelse af sine populære Bøger om det 19. Aarh. Udgravninger i Forasiens gamle Kulturlande «De gamle Østerlande I—II» giver Pastor G. Howardy i sin Bog: *Fra Faraos Land* en Skildring af de vidunderlige Opdagelser og Udgravninger i Ægypten og det umaadelige videnskabelige Arbejde, der siden Napoleons epokegørende Expedition har været gjort ved Nilens Bredder. Ogsaa denne Bog er bestemt for videre Krese og tager derfor stærkt Hensyn til de kulturelle Forbindelser mellem Ægypten og Palæstina og drager en stor Del af de bibelske Beretninger ind i sin Skildring. Som Forf. skriver i sin Fortale, ligger Beretningerne om disse Undersøgelser og Udgravninger gemt i store videnskabelige Værker eller spredt i ofte svært tilgængelige Tidsskriftafhandlinger, der efter Indhold og Form oftest kun staa aabne for Fagmænd. At samle det spredte til et hele og at iklæde det en ydre Form, der gør det tunge Stof tilgængeligt for almene Læsere, har Forf. set som sin Opgave. Fuldt ud kan man dog ikke sige, at dette er lykkedes for Pastor Howardy. En Hovedgrund er sikkert den, at Forf. som Assyriolog og Filolog staa ikke blot Ægyptologien, men ogsaa den historiske Forskning ret fjern, og derfor ikke altid er i Stand til at vurdere de forskellige Arbejder efter deres Betydning for ægyptisk Oldforskning (cf. min Anmeldelse i *Orientalistische Literatur Zeitung* XXX 96 ff.). At Howardys Bog har fyldt et Hul i den danske arkæologisk-historiske Litteratur er sikkert; det tydeligste Bevis er vel det, at et Arbejde som dette, en samlet Fremstilling af det arkæologiske Arbejde i Nillandet i Ægyptologiens første Hundredaar, i Løbet af et Aarstid er udkommet i ikke mindre end to Oplag.

O. K. P.

I Begyndelsen af 1877 blev Selskabet for Udgivelse af Kilder til dansk Historie stiftet af en Kreds af Historikere, blandt hvilke de yngste var i Tyverne og kun een over fyrretyve Aar. De første Medlemmer af Kildeskriftselskabet var C. F. Bricka,

Kr. Erslev, I. A. Fridericia, S. M. Gjellerup, A. D. Jørgensen, Fr. Krarup, W. Møllerup, O. Nielsen, Henry Petersen, V. A. Secher, S. Birket Smith, Johannes Steenstrup og C. Weeke. De sluttede sig sammen for at bøde paa den Planløshed og Mangel paa Arbejdsstradition, der havde gjort sig gældende i Udgiverarbejdet i de sidste Generationer. Vi havde ikke i Aarhundredets Begyndelse faaet en *École des chartes*, ikke heller en Monumenta-Organisation som Tysklands, der sikrede Arbejdets Gang og gav de yngre Lejlighed til at lære af de ældre; nu vilde Kildeskriftselskabet ved et kraftigt Styre og ved indbyrdes Kontrol mellem Medlemmerne vinde ind noget af det, som var tabt siden det 18. Aarhundrede. Ikke for Pynts Skyld satte det Grams, Langebeks og Suhms Billeder i sit Mærke.

De stiftende Medlemmer var meget forskellige af Anlæg og havde forskellige Studieomraader, et Forhold, der kom Selskabet til Gode. Thi ikke blot blev Arbejdsfeltet vidt, men det var ogsaa muligt ved de enkelte Værker at supplere Udgiverens Viden med de tilsynførende Medlemmers Specialkundskaber. Opgaverne løstes som oftest under nøje Samvirken af flere Kræfter. Mere end en Snes Publicationer er udgaaet fra Kildeskriftselskabet — her kan kun nævnes nogle faa — *Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve* ved Bricka og Fridericia, Udgaven af *Liber daticus Lundensis* ved Weeke, Sechers Forordninger og Recesser og Nyrops Gilde- og Lavskraaer, *Repertorium diplomaticum regni Danici mediævalis* ved Erslev, William Christensen og Anna Hude og *Vitæ sanctorum Danorum* og *Scriptores minores historiæ Danicæ mediæ ævi* ved M. Cl. Gertz.

Det sidst udsendte Skrift er et lille Hefte med Titel: *Selskabet for Udgivelse af Kilder til dansk Historie i dets første 50 Aar 1877—1927*, forfattet af den, som har været den ledende og fremad-drivende Kraft i Selskabet fra dets første Dag, fhv. Rigsarkivar Erslev, under Tilsyn — korrekt efter Lovene — af Rigsarkivar Laursen og Arkivar William Christensen, der gennem Aarene har baaret deres Del af Byrderne i Kildeskriftselskabets Tjeneste.

E. J.

Institutet for Historie og Samfundsøkonomi, der har begyndt sin Virksomhed i Februar Maaned i dette Aar, er skabt ud fra den Opfattelse, at det er fornødent, baade naar det gælder nyere Historie, og naar Talen er om Samfundsøkonomien, at bygge paa et Samarbejde mellem flere Forskere. Kildestoffet er paa disse Omraader blevet saa overvældende, at den enkelte ikke magter